

foreslår endvidere en bestemmelse, hvorefter planlægning af butikker med et samlet bruttoetageareal på mere end 10.000 m² kun kan finde sted, såfremt der kan angives en særlig planlægningsmæssig begrundelse, hvad enten butikscetret er placeret i eller uden for bymidten eller bydelene i større byer.

DSK foreslår endelig, at det præciseres, at kommunalbestyrelsens angivelse af den centrale del af byerne og bydelene i de større byer er et retligt spørgsmål, som kan påklages til Naturklagenævnet og domstolene, så kravet om, at større butikker som udgangspunkt skal placeres i bymidten, ikke gøres illusorisk. Men DSK ønsker dog samtidig, at planlovens § 29 a, stk. 2, opretholdes, således at regionplanmyndighederne skal føre kontrol med, at kommunalbestyrelsernes planforslag overholder alle lovreglerne og ikke kun regionplanlægningen.

Jeg er ikke enig i, at der er grundlag for DSK's betænkeligheder. Efter min vurdering er der tale om et forslag med en god balance mellem den øgede planlægningskompetence til kommunerne, som de fleste finder påkrævet, og regionplanmyndighedernes styring af den regionale detailhandelsstruktur med regionplanretningslinjer på de områder, der er angivet i lovforslaget.

Regionplanmyndighederne skal efter lovforslaget fastsætte retningslinjer om beliggenheden af og de maksimale bruttoetagearealer for de store butikker over henholdsvis 3.000 m² for dagligvarer og 1.500 m² for udvalgsvarer, uanset hvor butikkerne ønskes etableret, det vil sige også i bymidten.

Regionplanmyndighederne skal endvidere fastsætte retningslinjer om beliggenheden af og det maksimale bruttoetageareal i bydelscentre og aflastningsområder, når det samlede bruttoetageareal i et område overstiger 3.000 m².

Skulle man imødekomme DSK's ønske om, at der bør være en indsigelsesadgang med henblik på at hindre butiksetablering i udkanten af byerne, kunne et ændringsforslag gå ud på, at regionplanmyndighederne også skal udpege alle bydelscentre og aflastningsområder under »bagatelgrænsen« på 3.000 m² og tillige skal fastsætte regionplanretningslinjer om beliggenheden af og det maksimale bruttoetageareal for arealer til butikker, som alene forhandler særlig pladskrævende varegrupper. Ændringsforslaget kunne være en ændret affattelse af den i § 1, nr. 7, fore-

slåede § 6 b nr. 2, med f.eks. følgende formulering:

»2) beliggenheden af og det maksimale bruttoetageareal for byggeri til butiksformål i bydelscentre, områder til butikker, som alene forhandler særlig pladskrævende varegrupper og aflastningsområder, jf. § 5 d, stk. 1, 2. pkt., § 5 d, stk. 2, nr. 2 og § 5 d, stk. 2, nr. 4.«

Jeg kan ikke tiltræde et sådant ændringsforslag, fordi de i lovforslaget foreslåede regler for størstedelen af landet er tilstrækkelige. Men inden for hovedstadsområdet er der – af andre grunde – behov for en justering af lovforslaget. Hovedstadens Udviklingsråd og Københavns Kommune har således begge påpeget, at der i hovedstadsområdet er behov for en modifikation af lovforslagets hovedregel, hvorefter kommunalbestyrelserne afgrænser de centrale byområder og fastsætter det maksimale bruttoetageareal til butikker inden for områderne. Det kan give problemer at definere de centrale byområder i hovedstadsområdet på grund af de sammenhængende byområder på tværs af kommunegrænserne.

Dette kan imødegås ved, at der indsættes en bestemmelse som nyt stk. 2 i den foreslåede § 6 b (lovforslagets § 1, nr. 7). Efter den ny bestemmelse skal Hovedstadens Udviklingsråd tilvejebringe retningslinjer om beliggenheden af de centrale byområder i regionen. Det indebærer, at rådet på kort og/eller i tekst skal angive, hvor de centrale byområder ligger, og hvad deres omtrentlige udstrækning er. Den mere præcise afgrænsning af områderne og fastsættelsen af det maksimale bruttoetageareal til butikker i områderne fastsættes af kommunalbestyrelserne i kommuneplanerne.

Set i sammenhæng med, at Hovedstadens Udviklingsråd efter stk. 1, nr. 2, skal fastsætte retningslinjer for bydelscentre og aflastningsområder, når det samlede bruttoetageareal i et område overstiger 3.000 m², vil det give Hovedstadens Udviklingsråd mulighed for at fremme en afbalanceret udvikling i regionen og begrænse en uhensigtsmæssig konkurrence på udlæg af arealer til butiksformål mellem kommunerne indbyrdes og i forhold til bydelscentrene i Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Jeg agter at stille et sådant ændringsforslag.

For så vidt angår DSK's forslag om VVM-vurderinger skal jeg bemærke, at de gældende